

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/104/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119346439
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:6119346439.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: U. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U. nad W., štátnej občanke SR, v konaní o zaplatenie 995,82 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou požiadal súd, aby žalovanú zaviazal zaplatiť mu sumu 995,82 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 995,82 Eur od 22.5.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorú uzavreli dňa 30.3.2006 žalovaná so Slovenskou sporiteľňou, a.s. (ďalej aj „SLSP“), poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach (VOP), ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka, zákona č. 258/2001 Z.z. a zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Žalovaná porušila svoje povinnosti podľa zmluvy, pretože v stanovených termínoch neplnila splátky. Pôvodný veriteľ podaním zo dňa 20.12.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania a vyzval žalovanú k úhrade dlžnej sumy najneskôr do uplynutia výpovednej doby uvedenej v podaní. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy voči žalovanej postúpil žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.5.2018. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 1.203,43 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 995,82 Eur, úroku z omeškania vo výške 72,64 Eur, riadneho úroku vo výške 94,62 Eur a z poplatkov vo výške 40,35 Eur. Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 22.5.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Od postúpenia pohľadávky do spísania žaloby žalovaná neuhradila žalobcovi žiadnu sumu.

2. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 2.6.2020 uviedol, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože žalovaná bola v omeškani s úhradou svojho peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu vyzývaná na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 14.11.2016 ako aj výzvou zo dňa 23.1.2018. Keďže žalovaná nespochybňovala, že jej boli doručené výzvy na splnenie omeškaných splátok, tieto tvrdenia žalobcu je potrebné považovať za nesporné skutkové tvrdenia. Ďalej poukázal na ustanovenie bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých je banka

oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené. Keďže ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení tohto zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevyklučuje odchýlku úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere otázku postúpenia odchyľne od predmetného ustanovenia zákona, a to tak, že postúpenie pohľadávky nebolo podmienené počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Preto došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. K rovnakému záveru dospel Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 9Co 145/2015 zo dňa 5.10.2016, sp. zn. 11Co 206/2015 zo dňa 5.10.2016. Predmetné ustanovenie všeobecných obchodných podmienok nespôsobuje nevyvážené postavenie zmluvných strán, pretože je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a v tomto smere žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co 2/2016 zo dňa 2.5.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 147/2017 zo dňa 10.1.2018, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co 57/2017 zo dňa 8.2.2018. Ďalej žalobca uviedol, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovanou dňa 30.3.2006 zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom. Z platobnej histórie vyplýva, že dňa 14.11.2006 bolo žalovanej poskytnuté povolené prečerpanie vo výške 30.000 Sk. Rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte žalovanej predstavoval ku dňu vypovedania zmluvy/vyhľadania mimoriadnej splatnosti, t.j. ku dňu 16.2.2017 sumu 1.134,52 Eur. Debetné operácie spolu vo výške 65.433,74 Eur sa skladajú z výberov kartou, platieb kartou, odchádzajúcich platieb z účtu v sume 63.218,07 Eur, z poplatkov v sume 493,74 Eur, debetných úrokov vo výške 1.710,42 Eur, zmluvných úrokov z omeškania vo výške 11,50 Eur, debetného úroku z nepovoleného prečerpania vo výške 10,86 Eur. Súčet kreditných operácií predstavuje 64.299,22 Eur a skladajú sa z úhrad vo výške 64.291,09 Eur, kreditných úrokov vo výške 0,19 Eur, odmeny za platbu kartou vo výške 7,94 Eur. Z úhrad žalovanej bola započítaná suma 62.222,25 Eur na istinu, suma 1.615,80 Eur na riadne úroky, suma 453,39 Eur na poplatky, suma 453,39 Eur na úrok z omeškania.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, napriek tomu, že jej bola doručená uplynutím 15. dňa od zverejnenia oznámenia o doručení žaloby na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v zmysle § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Uvedený postup bol zvolený z dôvodu, že ani po vykonaní všetkých úkonov na zistenie skutočného pobytu žalovanej sa jej nepodarilo doručiť písomnosti.

4. Vec bola prejednaná podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, žalovanej. Neprítomnosť žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané; žalovaná bola predvolaná z adresy jej trvalého pobytu podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP. Strany o odročenie pojednávania nežiadali.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.5.2018, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 4.5.2011, zmluvy o bežnom účte zo dňa 30.3.2006, zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 30.3.2006, doručenky od žalovanej, výpovede zmluvy zo dňa 20.12.2016, všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s. účinných od 1.8.2002, obchodných podmienok SLSP, a.s. pre kreditné karty účinných od 5.6.2006, sadzobníka poplatkov a náhrad SLSP, a.s., výzvy SLSP, a.s. zo dňa 14.11.2016, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 21.5.2018, pokusu o zmier zo dňa 31.5.2019, podacieho hárku zo dňa 3.6.2019, návrhu na pokračovanie v konaní zo dňa 28.11.2019, správ o pobyte žalovanej, podania žalobcu zo dňa 2.6.2020, výzvy SLSP, a.s. zo dňa 23.1.2018, platobnej histórie, výpisu z úveru, obchodných podmienok SLSP, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom účinných od 1.2.2006, podania žalobcu zo dňa 2.7.2020, a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalovaná uzavrela dňa 30.3.2006 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu o bežnom účte, predmetom ktorej bolo poskytnutie bankových produktov, a to vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v mene SKK, a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach SLSP, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom účinných od 1.2.2006. V zmluve je žalovaná

označená jej menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého pobytu. Podľa čl. III bodu 3. sú súčasťou zmluvy všeobecné obchodné podmienky SLSP, a.s. a obchodné podmienky SLSP, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom účinné od 1.2.2006. Uvedené zmluvné strany uzavreli dňa 30.3.2006 aj zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty k bežnému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

7. SLSP, a.s. v liste zo dňa 15.4.2009 adresovanom žalovanej vyzvala žalovanú, aby do 15 dní od doručenia výzvy uhradila SLSP, a.s. dlh v sume 92,03 Eur zo zmluvy č. účtu V so splácaním ktorého bola žalovaná v omeškaní. Žalobca predložil súdu aj výzvu SLSP, a.s. zo dňa 23.1.2018 adresovanú žalovanej na úhradu omeškaných splátok pohľadávky v sume 1.134,52 Eur zo zmluvy o úvere č. V uzatvorenej dňa 31.7.2016.

8. Listinou označenou ako výpoveď zmluvy zo dňa 20.12.2016 SLSP, a.s. vypovedala zmluvu, na základe ktorej banka poskytla žalovanej povolené prečerpanie k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX s účinnosťou ku dňu uplynutia výpovednej doby, ktoré je 2 mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede. Banka týmto zároveň vyhlásila mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania. Banka vyzvala žalovanú, aby celkovú pohľadávku v sume 1.122,72 Eur uhradila do uplynutia výpovednej doby.

9. Dňa 21.5.2018 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, predmetom ktorej boli pohľadávky vrátane ich príslušenstva uvedené v prílohe č. 1 tejto zmluvy. V Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok je ako predmet postúpenia uvedená aj pohľadávka voči žalovanej v celkovej výške 1203,43 Eur, ktorá vznikla z nepovoleného debetu na účte č. XXXXXXXXXXX, ktorá pohľadávka bola zosplatnená dňa 16.2.2017. O postúpení pohľadávky č. účtu/úveru XXXXXXXXXXX vyhotovil pôvodný veriteľ oznámenie zo dňa 21.5.2018 adresované žalovanej.

10. Podľa ustanovenia § 708 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

11. Podľa ustanovenia § 710 Obchodného zákonníka Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

12. Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

13. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

15. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

17. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 30.3.2006 bola medzi SLSP, a.s. ako bankou a žalovanou ako majiteľom účtu uzavretá zmluva o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX podľa ustanovenia § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej zmluvy sa menovaná banka zaviazala zriadiť pre žalovanú bežný účet v mene SKK a poskytnúť žalovanej ďalšie dohodnuté bankové produkty, vrátane povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a obchodných podmienok SLSP, a.s., ktoré boli vopred pripravené SLSP, a.s., nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ, teda žalovaná obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnila. Vo svojom podaní zo dňa 2.6.2020 žalobca doplnil, že žalovanej bolo poskytnuté povolené prečerpanie k účtu vo výške 30.000 Sk a voči žalovanej uplatňuje peňažný nárok z toho plynúci vzniknutý operáciami na účte, keď súčet debetných transakcií prevýšil kreditné transakcie. K predčasnému ukončeniu zmluvného vzťahu a zosplatneniu úveru došlo na základe výpovede zmluvy zo dňa 20.12.2016 vyhotovenej SLSP, a.s., ktorý spôsob ukončenia zmluvy o bežnom účte bol zakotvený v bode 13.1., 13.2. v spojení s bodom 8.2 písm. b/ obchodných podmienok SLSP, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom účinných od 1.2.2006.

19. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanej na základe predmetnej zmluvy. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

20. Bolo preukázané, že medzi SLSP, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola dňa 21.5.2018 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok. Z tejto zmluvy o postúpení pohľadávok odvodzoval žalobca svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou, zákonodarcom sú v osobitnom zákone stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta, a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak je

pohľadávka splatná, predtým banka preukázateľne písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V prípade, že tieto podmienky splnené nie sú, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Toto ustanovenie musí byť dodržané v každom prípade bez ohľadu na to, či dlžník s postúpením pohľadávky nesúhlasí, ako aj vtedy, keď banka do všeobecných obchodných podmienok (do bodu 19.16) vložila ustanovenie o súhlase dlžníka s postúpením pohľadávky banky na tretiu osobu. Treba zdôrazniť, že predmetné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má nepochybne povahu kogentného ustanovenia, od ktorého sa nie je možné v zmluve odchyliť, keďže je v ňom vymedzený postup, ktorý musí byť dodržaný na to, aby banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru tretej osobe a ktoré zákonné ustanovenie dáva možnosť klientovi po písomnej výzve banky vyrovnať omeškané splátky úveru a predísť tak postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu, ktorá nepodlieha bankovému dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Ustanovenie bodu 19.16. všeobecných obchodných podmienok nebolo individuálne dojednané, pretože toto ustanovenie vopred pripravila banka a spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jeho obsah; VOP nie sú žalovanou podpísané. Toto zmluvné ustanovenie je na neprospech spotrebiteľa, pretože mu odníma ochranu bankového dozoru a dohľadu pre prípad postúpenia pohľadávky tretej osobe, ktorá nie je bankou. Takéto zmluvné ustanovenie je v rozpore s účelom a zmyslom Zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, činnosťou upravenou právnymi predpismi, zverenej bankám. Predmetné zmluvné ustanovenie teda svojím účelom a obsahom odporuje ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona o bankách a je preto neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a je neplatné aj podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že zhoršuje zmluvné postavenie spotrebiteľa. Súd sa teda nestotožnil s tvrdeniami žalobcu, že v danom prípade bolo možné dojednať podmienky postúpenia odchyľne od úpravy v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zmluvne dojednať inú úpravu podmienok postúpenia než tú, ktorá je zakotvená v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách nebolo možné ani v zmysle ust. § 89 ods. 1 Zákona o bankách, na ktoré zákonné ustanovenie poukazoval žalobca, a podľa ktorého ustanovenia banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Toto zákonné ustanovenie nebolo totiž účinné v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte dňa 30.3.2006, kedy boli dohodnuté práva a povinnosti zmluvných strán. Citované ustanovenie § 89 ods. 1 Zákona o bankách bolo do zákona o bankách vložené až zákonom č. 132/2013 Z.z. účinným od 10.6.2013. Súd sa teda nestotožnil ani s rozhodnutiami krajských súdov, na ktoré poukázal žalobca a podľa ktorých je prípustná dohoda zmluvných strán o podmienkach postúpenia, ktorá je odchylna od § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018 uzavrel, že podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Aj z tohto rozsudku Najvyššieho súdu SR teda vyplýva, že v prípade ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách ide o kogentnú právnu úpravu, od ktorej sa nemožno zmluvne odchyliť na neprospech spotrebiteľa (§ 2 ods. 3, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Predpoklady uvedené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách ako nevyhnutné podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v rozsudkoch sp. zn. 18Co 358/2015 zo dňa 11.10.2016, sp. zn. 1Co 57/2019 zo dňa 26.9.2019, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, č.k. 6Co/603/2015 - 166 zo dňa 22.3.2016, sp. zn. 5Co 250/2018 zo dňa 20.2.2019, Krajský súd v Trnave v rozsudkoch č.k. 26Co/552/2015 zo dňa 26.9.2016, č.k. 23Co/450/2015 zo dňa 25.9.2016, Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č.k. 11Co/235/2016 zo dňa 12.9.2016, č.k. 9Co/248/2016 zo dňa 22.8.2016, Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018. Súd nevidel dôvod pre odklon od tejto ustálenej rozhodovacej činnosti súdov, vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR ako najvyššej súdnej autority. Žalobca predložil súdu výzvu SLSP, a.s. datovanú dňom 14.11.2016, ktorou SLSP, a.s. vyzývala žalovanú na úhradu omeškanej pohľadávky v sume 92,03 Eur zo zmluvy č. účtu V no žalobca nepreukázal, že túto písomnosť banka naozaj žalovanej doručila, resp. ju aspoň žalovanej odoslala. Súd vyzval žalobcu na predloženie dokladu o odoslaní výzvy alebo jej doručení žalovanej, s upozornením, že listina je potrebná na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, no žalobca takýto dôkaz nepredložil a nenavrhol vykonať žiaden dôkaz na preukázanie toho, že predmetná výzva bola odoslaná

resp. doručená žalovanej. Súd musel skúmať aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z úradnej povinnosti, a preto je irelevantné, že nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nenamietala žalovaná. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zasielal dlžníkovi takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti. Ďalšia žalobcom predložená výzva SLSP, a.s. zo dňa 23.1.2018 adresovaná žalovanej sa týkala pohľadávky zo zmluvy č. účtu V teda sa jednalo o pohľadávku z inej zmluvy; ani ohľadom tejto výzvy však žalobca nepredložil dôkaz o jej odoslaní, resp. doručení žalovanej.

21. Keďže žalobca nepreukázal, že SLSP, a.s. ako veriteľ zo zmluvy o bežnom účte pred postúpením pohľadávky zo zmluvy o bežnom účte na žalobcu písomne vyzval žalovanú na splnenie peňažného záväzku titulom nepovoleného prečerpania na účte, že jej túto výzvu odoslal, a doručil, teda nepreukázal, že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 21.5.2018 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanej absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

22. Z uvedených dôvodov súd výrokom I. žalobu proti žalovanej zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

23. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Vzhľadom k tomu, že súd žalobu zamietol v celom rozsahu, žalovaná dosiahla v konaní plný úspech a vzniklo jej vzhľadom na zásadu úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Keďže však žalovaná náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu nevyplýva, žeby žalovanej vznikli nejaké trovy konania, súd výrokom II. vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.